

[Skatteministeren]

oplysninger, som virksomheder og borgere skal afgive, må derfor også begrænses til det mindst mulige. Samtidig må det være klart, at hvis der foreligger oplysninger, der taler til skatteydernes fordel, skal skattemyndighederne af egen drift drage omsorg for, at ansættelsen bringes i overensstemmelse med disse oplysninger.

Disse fundamentale principper burde være så indlysende, at det end ikke var nødvendigt at slå dem fast, men at disse fundamentale principper ikke er så indlysende endda, viser den debat, som regeringens forslag til en ny skatteforvaltningslov har skabt.

Som tidligere nævnt viser erfaringerne fra de senere år, at told- og skattevæsenet har kunnet fremvise markant bedre kontrolresultater på trods af et faldende ressourceforbrug. Det er denne udvikling, som regeringen ønsker at videreføre og forstærke med afbureaukratiseringsplanen på told- og skatteområdet.

I stedet for bare bevidstløst at sætte flere ressourcer af til et område inden for den offentlige sektor, som allerede beslaglægger store ressourcer, vil regeringen modernisere og effektivisere told- og skattevæsenet, så vi også fremover får bedre kontrolresultater.

Derfor må jeg klart afvise forespørgernes påstande om, at skatte- og afgiftsprovenuet vil falde i de kommende år som følge af de rationaliseringer og besparelser, som regeringen har gennemført og vil gennemføre i told- og skattevæsenet. Virkningen af disse forslag vil tværtimod være, at ligningen og kontrollen bliver mere effektiv og mere ensartet over hele landet.

*Forhandling***Stavad (S):**

Vi havde med en vis spænding set frem til skatteministerens besvarelse af den stillede forespørgsel. Efter den megen diskussion og den megen dokumentation af, at der er omfattende problemer på skatteområdet, havde vi om ikke en forventning så et vist håb om, at skatteministeren mødte op i dag og i det mindste erkendte, at der var problemer.

Nu har vi lyttet til skatteministerens svar, og min konklusion af svaret er, at skatteministeren vistnok er den eneste, der ikke med det blotte øje kan se de problemer, der er inden for hans forvaltningsområde. Ingen kan i hvert fald fratage skatteministeren hans evne til at snakke uden om problemet.

Der var i besvarelsen ingen oplysninger, der forklarede, hvordan man foretager drastisk reduktion af personale, påtager sig store nye arbejdskrævende opgaver, gennemfører betydelige edb-nedskæringer og opbygger en helt ny organisation, uden at det går ud over ligningen, kontrollen og servicen over for virksomhederne og borgerne, og uden at det kommer til at koste et milliardbeløb i mistede indtægter.

Der var heller ingen forklaring på, hvorfor ministeren pålægger private store omkostninger til indberetninger, som derefter stort set ligger ubenyttet hen til ingen verdens nytte.

Hvorfor lever ministeren ikke op til aftalen fra skattereformen om, at faglige kontingenter og a-kasse-kontingenter automatisk skal indberettes, når vi ved, at der formentlig ligger et beløb på ikke under 1 mia. kr. som følge af, at mange trækker disse beløb fra uden overhovedet at være medlemmer af en fagforening eller en a-kasse? I hvert fald viser statistikkerne, at mange flere trækker faglige kontingenter og a-kasse-kontingent fra, end der er betalende medlemmer.

Konsekvensen af, at skatteministeren bruger sine knappe ressourcer til ideologisk-politiske udredninger og opbygning af et alternativ til Finansministeriet, blev heller ikke berørt i svaret. Konsekvensen er, at skattehuller bliver stående i årevis, uden at der gøres forsøg på at få problemerne gennemarbejdet og lovgivningen rettet. Endnu en gang er det den ærlige skatteyder, som bliver brandskattet og kommer til at betale for skatteministerens forsømmelighed.

Skal Danmark hente de fordele, som det indre marked og en international vækstsituation giver os, må vi vise omstillingsevne, også på skatteområdet. Det omfattende ressourcepild, manglende ledelse og skatteministerens lyst til at ride ideologiske kæpheste forhindrer nødvendige omstillinger.

Vi havde håbet, at skatteministerens besvarelse af den stillede forespørgsel havde indeholdt en erkendelse af, at situationen på hans område er helt uholdbar, og at der var blevet udtrykt vilje til sammen med et bredt flertal i Folketinget at få lagt nogle forsvarlige rammer for skatte- og afgiftsområdets fremtid.

Vi havde håbet, at skatteministeren havde erkendt, at man ikke på en og samme tid kan overtage nye, store arbejdskrævende opgaver, foretage omfattende strukturomlægninger med